

Hoo t was en

Biej t vergoan van zo völ joarn
deank ik vaak an t oale Boorn
de stee woar miene weeg hef stoan
en woar a'k de eerste stapn heb doan.

De stroat woar k leup te spöln
n Bongerd woar aw appeln stöln
t Boornse veald en **Dickersbuske**
met sleedoorns en met brummelbuske

de Bleek met zien'n deepn sloot
t febriek van Spanje, toen nog groot
t Kleigat bieij de steenfabriekn

woar aj zoo deepe in kon'n kiekn
Meilings anslag, **n Mölnkaamp**,

t Station met treins en kolndaamp.

De stroatn met al dee hoge stoepn
en weenkels met dee kleane roetn.

De Bakkerssteeg (doar haj aait vieze hoop'n
zodaj dr oawerdag alleen mer kon'n loopn).

De Rooie lap en **t Kleane febriek**
t Gemeenteveald doar bieij n Deelnerdiek.

De Twaalf Aposteln, **Lemeriej**, **t Kana** en **de Pletteriej**
de Viskeriej en **de Hörs**. **Greentnkoel** en **n Brooknmörs**,
Gruttersgängske, **n Zwatnhook** (wan'n jongeleu zo op gesteld)
n Roggebakker, **Weansinkboer**, **t Zeeknhuuske**, **Op de Woerd**,
de Jödnkeark, **Botterfebriek**, (dat stun toen an n Ennekerdiek).

Peerd en waagns dee deur Boorn hen veurn,
de fluit van **Spanje** den aj oaweral kon'n heurn.

En t beiern van **n Oalen Toorn**
dat was allemoal in **t oale Boorn**.

Mer wat zin wiej in dizze tied
nen hoop van al dat oale kwiet

hoo t is . . . . .

Ze zeit dat dat veuroetgaank is,
mer doar is völ wat ik toch mis.
De gemeudlijkheid, de röst is weg
en dat wödt mennigmoal ezeg.

Nieje flantuutn, ieder keer,
de Boornsen keant ja Boorn nich meer.
t Mut mooi, niej, groot wean, hier en doar
mer veur de knip wödt t völste zwoar.
Now sloapt ze nich van t prakkezeern,
mer ja, deur scha en schaan muj t leern.
En doarbiej koomp, oonder meka,
doot noe de meansn ook zo raar.
Noabers keant meka nich meer
neumt zichzölmns mevrouw, meneer . . . .

Vrogger, n noaberschap dat was good
dan hölp iej meka in nood en in dood.
De leu wan'n eendrachtig ze hölpn meka
noe zint ze ofgeunstig, jaloers en doot raar.
En as dr n feest is dat zeej ieder keer,
dat echte plezeer maakn, dat keant ze nich meer.
Schreeuwn en angoan, dat heur iej ieder bod
verneeln en kapot sloan dat is vaak t slot.
Toen daansn ze n polka, veleta of n driekusman
mer wat ze noe daanst doar snap ie niks van.
Da s dreain met n boek en schuddn met t gat
En onwiese meziek en völs, völs te hard.
Mangs is tr ook disco, dan dreait ze ne plaat
Töt miln in n nach en das völs te laat.

Zag iej vrogger soamns um 10 uur gin means meer op stroat.
t is gewoon dat ze now pas um 10 uur noa de visitie hen goat.
Van de weenkels in Boorn hoof iej geels nich te sprekn
op dee grote raamns raak iej nig oet e kekn.
En dan t verkeer dat deur Boorn hen roast
iej bint oen leamn nich mer zeker, hoast.
En doarum zal t oons better liekn
vrooger en noe nich te vergelieln.

Elk n tied breg zien goo en zien slechte met
Wiej mut dr met leamn en zo is t mer net!

Goede clubgeest, enthousiasme en wilskracht hoog in het vaandel bij honderdjarig BVV Borne

Harry Filart

Het is niet moeilijk oud te worden zolang men maar gezond blijft. De BVV Borne heeft onlangs de respectabele leeftijd van honderd jaar bereikt. De eeuweling heeft weliswaar ups en downs gekend, maar de voetbalvereniging is nog immer springlevend en niet weg te denken uit de Bornse samenleving. Al tien decennia lang wordt deze warme club tevens geroemd om haar kameraadschap en eensgezindheid. *Boorn & Boerschop* besteedt graag aandacht aan dit bijzondere jubileum en duikt daarom in de historie. Vooralnog beschrijven we de periode tot en met de Tweede Wereldoorlog.

Eigenlijk kreeg Borne al in 1905 haar allereerste voetbalclubje. Enig pionierswerk daarvoor was al verricht door de gebroeders Santman en de gebroeders Meyling - scholieren nog. Zij hadden bij de reeds bestaande voetbalvereniging Oranje Nassau in Almelo al kennis gemaakt met het spelletje. Meteen ook waren ze balverliefd geworden. „Dat moet ook in Borne kunnen”, vonden zij. Zij trokken dan ook meteen de stoute schoenen aan en gingen fanatiek op zoek naar enthousiaste jongens. Toen bleek dat er voldoende animo was, richtten zij samen met de heren H. Doeschot en Ch. Knoef de v.v. BVC op. Geel en zwart werden gekozen als de clubkleuren.

Door een stuk heide af te branden, waarna plagen werden afgestoken, werd aan de Bornerbroeksestraat het eerste voetbalveld aangelegd. Aanvankelijk nam men het allemaal niet zo nauw. Voor doelpalen gebruikte men een paar jassen of in de grond gestoken stokken. Een touw diende dan als dwarslat. De eerste bal was wel een echte. Deze was door de heer Meijling in Amsterdam gekocht.

kele spelers vertrokken en er te weinig aanvoer was van nieuwe leden viel helaas het doek in 1911.

De overgebleven jongens konden dit maar moeilijk verkroppen. Zij wensten zich er niet bij neer te leggen dat hun geliefkoosde spelletje zomaar over was. Naarstig ging men op zoek naar nieuwe leden en dit resulteerde uiteindelijk tot de oprichting - op 15 maart 1912 - van de v.v. Eendracht. Omdat echter reeds een club met diezelfde naam bij de bond was ingeschreven, werd nog voor aanvang van de competitie de naam gewijzigd in de BVV Borne. De vertrouwde geel-zwarte clubkleuren bleven gehandhaafd.

Eerste competitieduel

Na eerst wat vriendschappelijke duels, speelde BVV Borne op zondag 6 oktober 1912 haar eerste competitiewedstrijd thuis - op een weiland van boer Schwering achter de Hoge Brug aan de Weerselosestraat - tegen La Première. Het elftal bestond uit de volgende spelers: Van Gelder, Verschoor, Grobben, Grimberg, Egberink, Rensink, Wassing, Mulder, Olthof, Huls en Geerdink. De Bornse Courant schrijft: „Borne trapt af met de zon in de rug. Al dadelijk blijkt onze voorhoede niet opgewassen tegen de hechte verdediging van L.P. Het spel verplaatst zich van het eene doel naar 't ander en als de linksbuiten voorschiet is het de gasten gelukt de leiding te nemen. De onzen staan verbluft, en dat op eigen terrein, maar helaas, want het gevallen punt was het slot van de wedstrijd, hoe ook wordt gewerkt. Het samenspel is er bij ons niet in, en daar kan men niet tegen werken. Aanhoudend wordt ons doel bekogeld, maar onze keeper is in actie en geeft niets toe. Als onze doelman voor gaat spelen, worden de onzen een beetje wakkerder, maar het is te laat, als het eenmaal bijna gelukt gelijk te maken, weet L.P.'s doelman nog juist te redden. Als het einde daar is heeft L.P. gewonnen, maar een gelijkspel had de

verhouding beter weergegeven. Morgen over een week komt Nijverdal hier, wat ook een zware concurrent is. Voetballiefhebbers van Borne, blijft de Vereniging steunen, want wij zullen onze beste beentje voorzetten”.

Het gepresenteerde logo 100 jaar BVV Borne.

Nadat men een paar jaar alleen vriendschappelijke wedstrijden had gespeeld, trad de BVC in 1908 toe tot de Twentsche Voetbal Bond. Het ging de geel-zwarten in deze bond helemaal niet slecht af. Tot tweemaal toe werd men kampioen. Toch wist de vereniging zich niet staande te houden. Doordat en-